

V parku s knihou sama
Hlavu něžně sklonila
Tvář si proti slunci clonila
Sama něžný jako rozpuk jara

Druhá tvář nového roku
Jedině ty ji teď uzříš
Čtenářko něžná schýlená
Ještě je zima z večera

Jen tenký svetřík, košilku
Jedině ty věříš že přijde
Krásný okamžik na chvílku
Vzpomínky, zvon, vůně večera

Nikoliv muž jako bouře mrak
Ve tvých představách, ó něžná
Ale někdo starší, zralý a hlubší
Třeba Ivo Krátký, zmar a vrak

Jen tenký svetřík, košilku
Jedině ty věříš že přijde
Krásný okamžik na chvílku
Vzpomínky, zvon, vůně večera

Vraku zmar
Vrak zmaru vrak
Trs smrti trs
Srst smrti